

Oponentský posudek diplomové práce Viktora Glatze

Mediace jako metoda alternativního řešení sporů

Posuzovaná diplomová práce má rozsah cca 66 stran vlastního textu (stránkování chybí), obsahuje seznam použité literatury – do značné míry zahraniční – a internetových zdrojů, dále abstrakt a klíčová slova v češtině a angličtině.

Volba tématu je aktuální, neboť mediace i jiné formy ADR se v současnosti jeví jako jeden ze způsobů, jak odlehčit v civilní agendě soudům a zároveň zefektivnit řešení různých konfliktů ve sféře práva. Práce je bohužel zaměřena více na mediaci z pohledu psychologického, než na otázky právního řešení, což nemohu hodnotit pozitivně, jde-li o kvalifikační práci v rámci právnického studia. Tento, z mého pohledu nedostatek, je umocněn i systematikou práce, která v šesti částech pojednává zejména o průběhu mediace, zatímco pro její výsledek, tj. vyřešení resp. odstranění sporu vyšetřil autor jen jeden oddíl v rámci 4. části, a to oddíl 4.2.6., kde navíc zmiňuje i jiné důvody pro ukončení mediace, než je dosažení dohody.

Za přínosnou snad lze považovat část druhou, nazvanou “Výhody a nevýhody mediace ve srovnání se soudním řízením“, protože v ní lze nalézt podněty k úvaze, pro které z řízení se v praktickém případě rozhodnout.

Celkově je posuzovaná práce popisná, zcela závislá na použité literatuře. Autor si v Úvodu nevytýčil takový cíl práce, jehož dosažení by bylo možno v Závěru vysledovat. Jestliže v Závěru pouze akcentuje nedostatek důvěry v efektivitu mediace v české společnosti ve srovnání s jejím rozšířením v Austrálii (proč právě v Austrálii?), je to poněkud málo. Ke kvalitě práce příliš nepřispívá ani její formální stránka (chybí stránkování textu, způsoby citace literatury jsou hojné, avšak většinou nesprávné, autor převážně volně reprodukuje obsah použité literatury, v práci se vyskytují neopravené pravopisné chyby).

Jinak ovšem jazyková stránka patří k nemnoha kladům práce (až na výše výtčené formální chyby). Autor se dobře vyjadřuje, má cit pro proporce výkladu a uspořádání materiálu. Přes všechny uvedené nedostatky se mu podařilo vytvořit čtivý a pro laika v oblasti psychologie i návodný text. Proto snad je

možné práci připustit k obhajobě, jejíž úspěch však bude podmíněn tím, že diplomant alespoň ústně doplní ty procesněprávní aspekty, jimiž český zákonodárce naplnil požadavky Směrnice EU, zejména požadavek, aby strany mohly učinit obsah písemné mediační dohody vykonatelným.

Praha, 18.1.2017

Prof. JUDr Alena Winterová, CSc

oponentka